

spuntino, *m.* užina, doručak; *fare uno* —, užinati, doručkovati.
spunto, *m.* (del vino) nakiseo; (mùs.) arija, note *fpl.* od udara; *prèndere lo* —, (di vino) ciknuti, (fig.) uhvatiti priliku.
spontone, *m.* (stòr.) koplje s dugim šiljastim željezom.
spunzeccchiare (*spunzecchio*, -*chi*), *v. a.* (p. u.) V. punzecchiare.
spunzicchiare (*spunzicchio*, -*chi*), *v. a.* bockati, peckati.
spunzone, *m.* debeo i čvrst šiljak.
spurgamento, *m.* čišćenje.
spurgare (*spurgo*, -*ghi*), *v. a.* izbacivati, hrakati, hraknuti; čistiti, očistiti (jame, luke, itd.).
spurgazione, *f.* čišćenje.
spурго (-*ghi*), *m.* čišćenje; (di carotto) izbacivanje (hrakotinâ); (di contagio) otkuživanje; (di fogne, cèssi, porti, ecc.) čišćenje (nužnika, jama, luka itd.); *far lo* —, trijebiti, istrijebiti.
spùrio (-*ri*), *ag.* nezakonit, nezakonski. || *m.* nezakonito dijete; (spreg.) kopile, kopilan.
sputacchiabile, *ag.* (neol.) dostojan da se hrakne povrh; dostojan da se popljuva.
sputacchiamento, *m.* e **sputacchiata**, *f.* popljuvanje, pljuvanje, pljuckanje; — *di sangue*, pljuvanje krvi; — *parlando*, pljucati nekoga pljuvačkom pri govoru.
sputacchiare (*sputacchio*, -*chi*), *v. n.* pljucati. || *v. a.* popljuvati, zapljunuti (nekoga).
sputacchiéra, pljuvaonica, pljuvačnica.
sputacchio (-*chi*), *m.* pljuvanjak, pljuvačka, pljuvotina; hrakotina; (argot) znak visokog ordena.
sputadola, *f.* V. sputacchiéra.
sputapane, *m.* (riba-)pljucavica.
sputapepe, *m.* *inv.* osoba zajedljiva i puna izrijeka; mudrijaš, prpošnjak.
sputare, *v. a.* e *v. n.* pljuvati, pljuniti; — *i polmoni*, oderati se vičući, promuknuti vičući, vikati, derati se koliko grlo nosi; *sputa su tutto*, sve prezire; (iron.) — *tondo*, šepiriti se, baniti se; *bugia prètta e sputata*, debela laž; — *parlando*, prskati nekoga pljuvačkom pri govoru; — *in faccia*, pljunuti, hraknuti u lice; — *sangue*, (accidentalmente)

pljunuti krv, (di tisico) bacati krv; *lo* —, pljucanje, pljuvanje; (fig.) — *fóco*, bijesniti.
sputasenno, **sputasentèze** o **sputatondo**, *m.* *inv.* čovjek koji se pravi učen, a u stvari ne zna ništa temeljito.
sputazùcchero, *m.* *inv.* osoba koja se pravi slatka.
sputato, *ag.* pljunut; *tutto lui nato e* —, baš on pljunut, presličan.
sputo, *m.* slina, pljuvaka, pljuvača, pljuvačka; (*lo sputare*) pljuvanje; — *di sangue*, bacanje krvi; (prov.) *mangiàr pane e — per vestir bene*, odijelo od vrijednosti, a trbuh prazan.
squadernare (*squaderno*), *v. a.* prolistati, prometati knjigu; (fig.) otkriti, iznijeti pred oči.
squadra, *f.* (strumento in forma di triangolo rettangolo per tracciare delle perpendicolari o delle parallele) kutomjer, uglomjer; (mil.) četa; (mar.) eskadra; (d' operai) grupa radnika na jednom poslu; (a. e m.) *a* —, pravokutan; *uscir di* —, prevršiti, pretjeravati; || *av.* pod pravi kut.
squadrare, *v. a.* (a. e m.) otesati, odjeljati, istrugati četvrtast; (fig.) oštro posmatrati, mjeriti, premjeriti očima; — *le mani (le corna) a*, vrijedati nekoga sramotnom gestom ruke.
squadrata, *f.* LEO. oštro posmatranje, mjerjenje očima.
squadratore, *m.* (a. e m.) tesar; klesar.
squadratura, *f.* (a. e m.) tesanje, djelanje, struganje; omjeravanje (kutomjerom, uglomjerom); protesavanje četvrtasto.
squadriglia, *f.* (mar.) mala eskadra; (d' cavaliéri) četa.
squadriglière, *m.* (mil.) konjanik.
squadro, *m.* V. *squadratura*; uglomjer; (pesce) sklat, sklač.
squadronare, *v. a.* (p. u.) razvristati na čete (konjanike).
squadrone, *m.* (stòr.) četa; (mil.) šesti dio konjaničke pukovnije; (arma) sablja konjanikâ.
squagliamento, *m.* taljenje, topljenje, rastapanje.
squagliare (*squàglie*, -*gli*), *v. a.* taliti, topiti, otopiti, rastapati. || *=arsi*, *v. r.* taliti se, topiti se, rastapati se; (fam., a Roma) is-